



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Irregularitate ex Bigamia. Caput XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

a Bard in Bulla Cruce p. 3. tr. 2. p. 2. se. 4. b Supra in Tr. de Casib referu. c. 13. à n. 21. c Dian. p. 11. Tr. 4. R. 3. d Dian. p. 11. Tr. 4. R. 3. Dian. p. 11. tr. 2. R. 26. sine. V. etiã Tr. 6. R. 4. c Bruno de Privil. Regul. t. 5. pro. p. c. 4. f Castr. de Cens. d. 6. p. 11. Lezzan. V. Irreg. C. Priv. Soc. V. Dispens. à n. 2. Don. tr. 5. q. Reg. 36. c. tr. 11. q. 9. Dian. p. 11. tr. 2. à Ref. 1. usq. ad 30. Bru. no l. c. tr. 4. g Toto Tit. de Bigam. non ordi. nandis & plura in dist. 24. h Li. 8. de matrim. Tr. 5. c. 7. i C. Decorsii de Bigam.

jus minutioem explicationem. Lege apud Bardi, & aliosque ab eodem citatos.

3. Quid autem possit Confessarius electus ab eo, qui Bullam Cruciatam accipit, diximus latè in b Superioribus.

4. Denique quoad Religiosos, vel loquimur de Prælati, & Confessariis Regularibus comparatione Sæcularium; & Ajo, saltem pro praxi, tenendum esse, nullam eos habere potestatem in dispensanda Irregularitate quacunque, quicquid aliqui dicant e apud Dianã, quos ipse merito non sequitur: esto idem Diana d alibi concedere illis aliquid videatur, & esto multa benigniora concedat, immo pluribus contendant s Bruno.

Vel loquimur de iisdem Prælati in ordine ad suos Subditos, & Ajo, quemlibet ex his sua debere Privilegia consulere, eorumque limitationes, si adsint, quæ videre possunt apud Ca. stropal. f aliosque.

CAPUT XVI.

De Irregularitate ex Bigamia.

§. I.

Pramittitur quid, & quotuplex sit Bigamia.

I. I dicuntur g proprie Bigami, qui cum sint baptizati, duo, vel plura valida matrimonia successivè contraxerunt, & consummarunt (in quo consistat, Matrimonium esse consummatum h alibi diximus.) Neque ergo sola sponsalia, vel sola Matrimonia tantummodo rata propriam Bigamiam constituunt, tunc enim proprie ea constituitur, quando quis dividit carnem suam in plures: Cujus rei ratio alia non est, nisi, quia congruum visum fuit Ecclesiæ, ut sicut ipsa Ecclesia unica Sponsa est Christi, ita ejusdem Ministri non dividerent carnem suam in plures uxores, si autem dividerent, essent Irregulares Irregularitate, quam Sacri & Canones vocant ex defectu Sacramenti, id est ex defectu significationis, seu hujus determinatæ rei Sacræ, id est unicæ conjunctionis Sacræ, seu Spiritualis Christi cum Ecclesia.

Porro in univèrsum Bigamia in tres distinguitur Classes. In veteram, quæ est, quam nuncto præcedate diximus. In Interpretati-

vam, quæ est illa, quæ afficitur, qui Matrimonium contrahit, consummatque cum vidua, vel cum violata ab alio, vel cognoscat suam uxorem, quæ cum aliquo adulteraverit. In similitudinariam, quæ est, quando quis post solenne Castitatis votum in aliqua Religione contrahit Matrimonium cum quacunque, etiam virgine.

§. II.

Bigami sunt Irregulares.

I. Bigamos ergo sive verè, sive interpretativè, sive similitudinariè ab Ordinibus recipiendis esse repellendos, atque adeo Irregulares esse, nimis est in Jure manifestum.

Et quidem potest quis propter Bigamiam affici pluribus Irregularitatibus specie diversis, ut si sit Bigamus ex vera, si ex Interpretativa, si ex similitudinaria, &c. atque has esse omnino speciatim explicandas, si fortè earum dispensationem petas, certum sit, ut univèrsaliter aliquanto inferius b admonebo. Adverte tamen, si quis una Bigamie specie laboret, sed ex multis actibus solum numero distinctis, contraxerit v. g. tres, quatuor plures Nuptias, adverte, inquam, hunc unam dumtaxat Irregularitatem incurrisse; Sicuti unam contraxit Affinitatem cum Maria v. g. ille, qui cum ejus Sorore multas, repetitasque copulas habuit, Lege Sanchez, aliosque citatos à e Diana, cui certè multum Sapientium schola debet ob varietatem sententiarum, quas eruditè in lucem eduxit, à Theologis expendendas.

2. Manifestum item est, eosdem Bigamos privari usu Ordinum receptorum.

3. Manifestum est denique, eosdem, post incurtam Bigamiam, nullum posse acquirere Beneficium Ecclesiasticum.

4. Quæres: Ordinatus, cui superveniat Bigamia, gaudetne privilegio fori, & Canonis?

Respondeo, sub necessaria distinctione. Ordinatus in Sacris nullum Clericale privilegium amittit, ut rectè notat Sayrus: d at Ordinatus in Minoribus utroque prædicto privilegio privatur, immò iisdem Ordinatis in Minoribus, si ipsi vadant Bigami, sub excommunicatione ferèda prohibetur delatio habitus, & Tôsuræ Clericalis, Clericalis, inquam, nam, si quis Bigamus fiat Religiosus cõversus, poterit ferre habitum, immò, & Tonuram Religionis, ac superpellicem.

Sanct. lib. 1. c. 1. p. 49.
 2.
 7.
 25.

pellicem, si in ea Religione conversilla ferre solent, tunc enim non desert, ut Clericus, sed, ut Monachus, uti etiam, qui illu percutiet, in excommunicationem incidet, non quia percutiat, Clericum, sed, quia Monachum, Plus aliquid addit Sanchez, sed non omittatur Tancredi. b

§. III.

Quis dispense in Irregularitate ex Bigamia?

Minus rectè non nemo putavit, posse quidem Summum Pontificem in reliquis generibus Bigamiae dispensare, non tamen in vera.

Minus, inquam, rectè, siquidem in omnibus potest, quia omnes humano, seu Ecclesiastico Jure sunt introducta. Legatur S. c. Thomas, & Valent. d

2. De Episcopo autem habe tria. Primò, Is non potest dispensare cum verè, vel interpretativè Bigamis (excipe, quoad dicà nu. quinto) ad Ordines Sacros suscipiendos, nec ad eosdem exercendos; potest tamen cum Bigamis si similitudinariè (semper intellige ex rationabili causa, & in Ordine ad oves suas) Rationis est, quia hoc posterius conceditur Episcopis in e Jure, non vero illud prius.

3. Non ergo sequi possum prædictum Valentiam putantem, posse Episcopum cum Bigamis veris, vel interpretativis dispensare quoad usum Sacrorum Ordinum, non possum, inquam, quia refragantur Jura, præsertim Cap. 49. Sacer. de Leitor distinct. 34.

4. Secundo. Idem tamen Episcopus potest dispensare cum Bigamis cuiuscunque generis ad receptionem Ordinum Minorum, & ad eorum usum. Ita colligo ex dicto cap. Leitor. 74. tr. 2. r. & habetur à Sanchez salijque. Scio autem ab aliis putari probabilius, non posse, quoad receptionem, & concedi dumtaxat, quoad usum, Sed profectò satis est, sententiam: non esse probabilem.

5. Tertio. Idem Episcopus potest cum suis Bigamis dispensare in omni Irregularitate, quæ proveniat ex delicto occulto. Ita colligitur ex universalis Decreto Tridentini hæper quod conceditur Episcopis potestas dispensandi in omni Irregularitate, quæ provenit ex delicto occulto, præter homicidium voluntarium.

Tamburinus de Sacramentis.

CAPUT XVII: De Irregularitate ex defectu Natalium.

§. I.

Illegitimi sunt Irregulares,

Illi hoc defectu Natalium laborant, qui sunt illegitimi. Horum autem duplex est Classis, quantum ad nos pertinet; Alij enim sunt nati ex Parentibus, inter quos potest legitimum intercedere Matrimonium, puta, utrisque solutis, atque hi appellantur filij naturales. Alij vero, qui vocantur Spurij, sunt ij inter quorum Parentes non potest Matrimonium legitimum intercedere, quales sunt illi, qui laborant aliquo impedimento Matrimonium dirimente.

2. Ad hanc posteriorem Classem spectant nati ex conjugibus, quorum alter, vel uterque post consummatum Matrimonium de consensu alterius emisit solenne Votum castitatis in Religione, vel de pari consensu Ordinem Sacrum suscepit. Votum (dixi) solenne, nam, si uterque vel alteruter emisit simplex Castitatis Votum, eorum filius legitimus est. Non est autem inutile notare, hos filios ex prædictis conjugibus, sive Professis, sive Ordinatis in Sacris, solum esse illegitimos quoad Irregularitatem, de qua nobis est sermo, id est, esse impeditos ad suscipiendos, exercendosq; Ordines, atque ad acquirenda Ecclesiastica Beneficia, non vero in Ordine ad successiones in bonis temporalibus. Hæc constant ex Jure, & ex Doct. passim.

3. Porro omnes illegitimos, sive naturales sive spurios esse in Jure Irregulares, atque adeo arcendos ab Ordinibus, eorumq; usu, atq; à Beneficijs, ac Jurisdictione Ecclesiastica, nimis est tritum. Rationes congruentiæ fuerunt tres: Ordinis reverentia, Paterni criminis detestatio, & ut ab imitando Patre filij detererentur.

Illegitimitas ignota.

4. Si quis autem illegitimus ignarus impedimenti bona fide Ordines suscipiat, licet ob ignorantia inculpabilem non peccet, illos suscipiendo; tenebitur tamen, ut primum de impedimento advertit, tum à susceptorum exercitio, tum ab alijs Ordinibus suscipiendis abstineret.

a C Ex lit. de filijs

Prasb. lege Sanc. l. 9. matr. d. 38. c. 3. q. 1. bC. Quando d. 24. c. 1. de filijs

Prasb. Lega. Glossam in c. 3. de filijs Prasb. et.

The. de amicis m. DD.

frat. m. 13.

Dian. p. r. 6. 14.

Sayr. d. n. 2.